

Keşke Bilseydin

— murat-aydin · 24 Ekim 2009

Bilseydin zifri karanlığında hüznün dolaştığını
Bilseydin daracık odamda duvarların sıkıştığını
Hülyalarım girip dolaşanın hep Sen olduğunu
Kalabalık şehirlerde izini aradığımı görecektin.

Görseydin yanağımdan süzülen gözyaşlarımı
Dokunsaydın bedenime, o öpülesi nurlu ellerini
Söyleseydin o şeker şerbet sözlerin varlığını
Kalemlerin seni anlatıp yaşattığını görecektin.

Deli divane olduğumu bilseydin Sen' in için
Haykırışlarımı, Sen' in için tepeleri aştığımı
Sessiz sessiz ağlayıp özüne hayran kalışımı
Ardından çocuklar gibi baktığımı görecektin.

Ay ışığım; yokluğun bendelerinde saklandığımı
O Bal gözlerinden uzak bahçelerde yandığımı
Her yanımın, fırtınalarında edepten utandığını
Ötelerde buluşmanın bile güzelliğini görecektin.

Arasaydın bir kere, Sen' in için nasıl yandığımı
Sözüne hasret kulaklarımın ezelden paslandığını
Özlemim zirvelerde kardan kuleler yaptığını
Teşrifine merak salışımın öyküsünü görecektin.

Murat AYDIN